

Twenne mycket muntra
W i s d r.

Den för andra gången utkastade

Skråddaren,

som beklagar sitt olycksbåde för en vän, den han
 träffar på gatan en afton i Oktober 1847;

samt

**Pehr Borstbindares Frieri
 till Trulsa.**

STOCKHOLM, Rudolf Wall, 1847.

Finns i werlden något så besatt — sa'n,
Så! hvar skall jag så mej hus i natt? — sa'n,
Jag af harm må spritta,
Djeswulen besitta —
Och på löpet är jag utan hatt — sa'n.

Sela grålet kom sig denna gång — sa'n,
Om en toddy, som war något lång — sa'n,
Jag hann knappt att stöna
Förr än att min stöna
Var i lusten på mej med ett språng — sa'n.

Öron, näsa och min arma trut — sa'n,
Känner hennes bardalel förut — sa'n,
Doch bör man ej undra,
Då hon swor och dundra,
Att jag råka' smara: Å wet hut! — sa'n.

Nu hon börja' med sin eldtång stå — sa'n,
 Åh, hwad hon är fastligt sträng ända — sa'n,
 Ifrån tån till toppen
 Öfwer hela kroppen
 Är jag piskad gul och grön och blå — sa'n.

Trappan, som du wet, är mörk och trång — sa'n,
 Hindrade mig icke denna gång — sa'n,
 Gort som sjelfwa satan
 Kom jag ned på gatan,
 Tretton trappsteg tog jag i ett språng — sa'n.

— 8 —
 Den kom efter som den värsta den — sa'n,
 Dick mig kull i rännsten wid ett hörn — sa'n,
 Dypte mej och flöste,
 Tusen eder flöste,
 Och jag skalf som lammet för en björn — sa'n.

Den mej reste upp och slog i mark — sa'n,
 Ty du tror ej, bror, hwad hon är stark, — sa'n,
 Skuffa' mej mot knuten,
 Slog mej så på truten,
 Och på köpet gaf hon mej en spark — sa'n.

Den är stor och hög liksom ett berg — sa'n,
 Och i mina ben finns ingen merg — sa'n,
 Jag ej tordes mucka,
 Nej, jag låg och sucka',
 Jag will se den, som kan hålla färg — sa'n.

Såsom Skräddare till professjon — sa'n,
 Kan jag både ta och ge resen — sa'n,
 Men då min Agata
 Börjar till att prata
 Stämmer ingen ned dess höga ton — sa'n.

Hade jag mitt pressjern och min sax — sa'n,
 Synbehör och nål och tråd och wax — sa'n,
 Skulle sjelfwa satan
 Grysa så på gatan,
 Nej, jag skulle lunka hädan strax — sa'n.

Du kan lita på hon sötter trygg — sa'n,
Se'n hon ansat om min arma rygg — sa'n,
Minna ögon rinna,
Då jag vill befinna,
Huru fastligt hon är arg och stygg — sa'n.

Pehr Borstbindares Frieri
till
Trulsa.

Aldrig har jag sett på så befängt — sa'n,
Vill Trulsa har jag hjertat slängt — sa'n,
Hon skall från mig resa,
Då får jag lång näsa,
Aldrig har jag sådant kunnat tänkt — sa'n.

Om till det täcka lön, jag ställa vill min bön — sa'n,
Att du ger mig för min saknad lön — sa'n,
Om någon reflekterar,
Jag henne respekterar,
På Drottninggatan bor jag i ett hörn — sa'n.

Trohet lofvar jag intill min dödd — sa'n,
En hatt den skall hon få som lyser rödd — sa'n,
Om hon mig ledsagar
Genom lifvets dagar,
Och mig älskar uti lust och nöd — sa'n.

Som borstbindare till profession — sa'n,
Är jag sjelfwer på min stöna skon — sa'n,
Hon kan se få lära
Dra in borst och mera,
Örlande till samma profession — sa'n.

Kapital, det bär hon äfwen ha — sa'n,
Runna laga mat och stå sig bra — sa'n,
Trulsa bär hon heta,
Önskar jag att weta;
Annars gör hon sig ej här besvär — sa'n.

Pris: 2 fl. B:co.

Wisor och Historier,

Prisfädda med träsnitt, säljas i Antiquariska Bokhandeln
wid Köpmangatan, till 24 fl. B:co per bok.
